

fuldt ud i tredje fase med den fælles valuta«. Det betyder, at »... Nationalbanken herefter bliver en del af samarbejdet inden for ESCB og følger ECB's retningslinjer og instrukser ved udførelse af ESCB-opgaver«. Desuden - skriver regeringen i lovforslaget - »...er der formentlig behov for at få skrevet traktatens prisstabilitetsmålsætning ind i loven« (den nye nationalbanklov).

Så hvis regeringen får sit ja den 28. september, kommer »vi« ikke til at sidde ved noget bord. Det er ikke »os«, altså den danske befolkning, Folketinget eller regeringen, som kommer til at sidde ved bordet, men alene en enkelt dansker, nationalbankdirektøren, som »vi« ifølge traktaten ikke må forsøge at påvirke. Men dagsordenen er fastlagt: nemlig traktatens bestemmelser om prisstabilitet på bekostning af andre sociale og økonomiske hensyn. Dette er kernen i diskussionen - om de mest afgørende beslutninger omkring vor økonomi og indretning af samfundet skal overlades til en flok embedsmænd i Frankfurt.

Tilslutning til euroen vil medføre væsentlige ændringer af reglementet for Danmarks Nationalbank. Ifølge svar på spørgsmål 62 (optrykt i bilag til L 288, bilag 51), har den kgl. bankkommissær (økonomiministeren) ret til at deltage i nationalbankdirektionens møder. Forholdet mellem regeringen og Nationalbanken skal ved tilslutning til euroen ændres, idet traktaten forbyder, at ministeren blander sig i Nationalbankens forberedelse af møder i Centralbanken. Ifølge svar på spørgsmål 65 (optrykt i bilag til L 288, bilag 51) skal der også gennemføres en række ændringer af lov om Danmarks Nationalbank, men ifølge svaret har regeringen ikke inden tidsfristen for afgivelsen af betænkning haft mulighed for at udarbejde en oversigt over disse ændringer, men har lovet, at udvalget snarest vil modtage denne.

Enhedslisten vender sig stærkt imod, at en håndfuld bankdirektører i ECB skal afgøre de overordnede økonomiske rammer for samfundsudviklingen. Hertil kommer, at EU's Ministerråd kan idømme eurolandene deponering eller direkte bod, som ikke vil blive tilbagebetalt. Det fremgår af svaret på spørgsmål 57, at hvis denne bod var blevet pålagt Danmark i 1999, så ville boden kunne løbe op i ca. 6 mia. kr., og der kan efterfølgende idømmes yderligere en bod. Der er således tale om, at Danmark kan miste et betydeligt beløb, hvis Danmark overtræder konver-

genskravene. Dette vil ske i en situation, hvor dansk økonomi har problemer, og vil således medvirke til at forstærke den økonomiske krise. Der er altså i euroen indbygget en selvforstærkende krisemekanisme.

Samråd den 14. juli 2000

Økonomiministeren var den 14. juli 2000 på initiativ af Enhedslistens medlem af udvalget i samråd om spørgsmålet om den indflydelse, som Danmark i givet fald kunne opnå ved tilslutning til euroen, og hvad denne indflydelse i givet fald skulle bruges til. Ministeren bekræftede desværre, at regeringen fuldt ud støtter den nuværende opbygning af euroen, som indebærer, at pengepolitik i EU ikke er et anliggende for folkevalgte, og ministeren tilsluttede sig indholdet i et brev, som Nationalbankens direktør har sendt til folketingsmedlem Keld Albrechtsen. Heri afvises blandt andet tanken om at indføre offentlighed omkring stemmeafgivningen i Centralbankens styrelsesråd. Korrespondancen mellem nationalbankdirektøren og Keld Albrechtsen er optrykt som bilag til betænkningen. Endvidere henvises til svarene på spørgsmål 71, 72 og 75 (optrykt i bilag til L 288, bilag 51).

Euroen kræver harmoniseringer

For at hele ØMU-projektet kan hænge sammen, kræves en harmonisering og koordinering af skatte- og finanspolitikken, og dermed også af det sociale område og arbejdsmarkedet. Herom ligger der forslag både fra EU-landene selv, fra Europa-Kommissionen og fra en lang række økonomiske og politiske eksperter, som samstemmende siger, at ellers kan hele ØMU-projektet ikke fungere.

Kravene er, at lønarbejderne skal være mere fleksible, der skal være større forskel på lønningerne, dagpengene skal være lavere, dagpengeperioderne kortere, og folk skal i højere grad selv spare op til deres pension, alt sammen for at EU-landene kan hamle op med væksten i USA. Derfor kom Nyrup-regeringen med den såkaldte »modernisering« af arbejdsmarkedet i 1998. Derfor kom forringelserne af efterlønnen. Vi vil komme til at se mere af samme skuffe i årene fremover.

Det var også indholdet i den tale som Europa-Kommissionens formand, Romano Prodi, holdt i Europa-Parlamentet, og som Aktuelt beskrev den 5. maj 1999. Ifølge Aktuelt mener Prodi, at